

REMCO CLAASSEN IS EEN VAN NEDERLANDS WEINIGE MANAGEMENT-GOEROES. HIJ STAAT BIJ STEPHEN COVEY, TOM PETERS EN ROBERT CIALDINI IN HET VOORPROGRAMMA EN IS AUTEUR VAN DE BESTSELLERS *IK - GEZOND EGOCENTRISME, MEER EFFECTIVITEIT EN WIJ - DE PSYCHOLOGIE VAN HET GUNNEN*. tekst **Daphne van Paassen** fotografie **Jossy**

'Ik ben een moeder Theresa in glitterpak'

Wie: REMCO CLAASSEN

Geboren: 6 JULI 1966

Opleiding: COMPUTER SCIENCE (1989) EN MARKETING MANAGEMENT (1992), FONTYS HOGESCHOOL EINDHOVEN

Loopbaan: SOFTWARE ENGINEER BIJ BSO (1991-1995), PERSONAL DEVELOPMENT MANAGER BIJ HIGH TECH AUTOMATION (1995-1998), EIGENAAR REMCO CLAASSEN PRODUCTIES (1998-HEDEN)

Wat is je talent? 'Aandacht trekken. Vonden de juffen en meesters op school een heel irritante eigenschap. Ik kan een zaal pakken en het vuur erin slaan.'

Waarom is je huidige status af te lezen? 'Ik heb wel een paar statusiconen: ik rijd een Jaguar, heb een tweede huis op Curaçao.'

Wat had je ook kunnen zijn? 'Cabaretier, mischien? Ik houd van de bühne, van performance. Toen ik op de hts in Eindhoven zat en mijn nerdy medestudenten computers bouwden als bijbaan, werkte ik als dj in het entertainmentteam van Center Parcs. Als er maar een podium en microfoon was. Mijn optreden lijkt op dat van een stand-up comedian, maar ik zou het niet kunnen zonder de inhoud die ik verkondig. Ik ben een moeder Theresa in glitterpak. Dat heb ik echt ooit zo in een geleide visualisatie voor me gezien: dat ben ik in essentie. Het dienstverlenende van moeder Theresa, de glamour en glitter van de showbizz. Ik ben wel een tikje narcistisch.'

Wat wilde je worden toen je tien was? 'Sporter. Ik deed aan wedstrijdzwemmen en wilde naar de sportacademie, maar mijn gymleraar zei: niet doen, er is geen droog brood mee te verdienen. Dus ging ik naar de hts omdat rekenen me beter afging dan taal. Meer kan ik er niet van maken. De

eerlijkheid gebiedt me te zeggen dat ik de havo en hts met veel spieken en frauderen heb gehaald. Ik was een zeer matige leerling. Ik heb lang gedacht dat ik adhd had, maar volgens deskundigen moet ik het eerder zoeken in de hoek van hoogbegaafdheid.

Hoe ben je gevormd door je jeugd? 'Ik kom uit een warm, veilig Brabants nest. Vader bedrijfsleider bij Brabantia, mijn moeder onderwijzeres – ik zat bij haar in de klas. Beetje streng, maar niet te. Mijn ouders hebben me zelfvertrouwen gegeven. Aan school heb ik weinig gehad. Dat vind ik echt een makke aan dit land. Je moet werkelijk voor alles – een biertje tappen, golfen – een brevet halen, maar leren hoe je zelf in elkaar steekt en hoe je met anderen om moet gaan – zeg maar daar waar mijn trainingen over gaan – dat leer je niet in ons onderwijssysteem.'

Zonder mazzel geen succes. Wat was je mazzel? 'Dat ik bij BSO kwam werken – het it-bedrijf van Eckart Wintzen. De mens stond daar centraal, er was een gigantisch opleidingsbudget en ik heb me door alle groten van de wereld, Stephen Covey, Tom Peeters, Michael Porter, laten trainen. Later ging ik naar High Tech Automation, later opgegaan in Ordina, waar weer zo'n beetje alles kon. Ik ben de meest getypelogeerde, gebigfivede, ge-enneagramde persoon die in Nederland rond-

Het beste advies dat ik ooit kreeg

'Toen ik tijdens een training wilde weigeren aan een "zweefteven"-oefening mee te doen (guided visualisation) zei de trainer: probeer nou maar gewoon, in het ergste geval leer je iets! Vanaf dat moment probeer ik alles! Boomknuffelen, Bachflower-snuiven, klankschaalduwen, chakra-gooien, Celestijns masseren.'

'Je moet werkelijk voor alles - een biertje tappen, golfen - een brevet halen, maar leren hoe je zelf in elkaar steekt en hoe je met anderen om moet gaan, dat leer je niet in ons onderwijssysteem'

loopt. En toch bleek ik niet gelukkig in mijn werk. Ik was best goed in het salesvak, maar het gaf me geen energie. Tijdens een wandeling met mijn baas Henk Dijkstra kwam het hoge woord eruit. Na al die tienduizenden euro's die hij in mijn opleiding had gestoken, ontsloeg hij me niet, maar bood me een baan als personal developer aan. Dan ben je een goede leider: als je echt iemands potentieel ziet en hem de kans geeft dat te ontplooiën, ook al druist dat tegen jouw belang in. Want ook toen ik daarna voor mezelf wilde beginnen, heeft hij nooit zuur gedaan. Hij was mijn eerste en beste klant.'

Wanneer voor het laatst gehuild op je werk? 'Afgelopen vrijdag nog, na mijn driedaagse training Leiderschap aan managementtrainees. Ik hecht me snel. En het is emotioneel wat ik doe. In het programma zit bijvoorbeeld een begrafenisonderdeel. Zware muziek, kaarsjes en dan moet je vertellen wat je zou willen dat anderen zouden zeggen op jouw begrafenis. Bij het afscheid nemen, heel traditioneel met knuffels en onderbroeken uitwisselen - valt er dan wel eens een traan.'

Heb je rituelen? 'Ik check en controleer. In dit vak mag je niet falen. Mensen hebben drieduizend euro voor jou neergeteld. Als ik nu onverwacht een lezing zou moeten geven, kan ik zo met de auto weggrijden. Alles heb ik bij me, inclusief back-upsysteemen, snoertjes, tape. In de auto laad ik me op en overvalt me een soort Sinterklaasgevoel: hij mag! hij mag! Ik zorg dat ik er anderhalf uur van tevoren ben om me te verkleden en in de sfeer te komen.'

Wat heb je door je werk je partner aangedaan? 'Ik leid een hotelleven. Ben doordeweeks weinig thuis. Mijn vrouw heeft daardoor een zware baan thuis. Als ik thuis kom, stoned en hyper van het applaus, kan zij daar zitten met een hond die net heeft gekotst. Wat ik te weinig heb gedaan, is het applaus doorgeven. Wat ik ook te weinig doe, is luisteren. Als zij met problemen zat, had ik binnen halve seconde een oplossing - en een goede hè, want ik zeg niet zomaar wat. Maar ik heb moeten leren dat je niet lover en trainer tegelijk kunt zijn. Luisteren is, zoals dat heet, een trainingspad voor mij. Ik ben zonder oren geboren. Ben niet voor niets prater geworden.'

Wat is je meest vormende ervaring geweest? 'Ik kreeg kanker op mijn 28e. Dat je dood kunt gaan, dat was een zeer schokkende ondervinding. Ambitieuze was ik ook daarvoor al. Misschien doordat ik niet zo'n goede leerling was. Als een soort compensatiedrang. Maar sinds die ziekte ben ik wel doordrongen van de gedachte dat je iedere dag moet grijpen: pluk de dag, haal eruit wat erin zit, probeer je leven vorm te geven, zoveel het kan. Daar gaan mijn trainingen in wezen ook over.'

Wat is je grootste angst? 'Dat een van mijn kinderen doodgaat. Natuurlijk beïnvloedt dat de manier waarop ik leef. Ik doe er alles aan om ze nu mee te maken. Ik ben doordeweeks altijd weg, maar alle schoolvakanties vrij. Ik werk maar tien maanden per jaar.'